

– fortolkningen af begrebet god og flersidig skovdrift, herunder dyrkningsgrundlag, naturgrundlag og det omgivende miljø (§ 17, stk. 1, og 2)

Bestemmelsen tænkes endvidere anvendt til at fastsætte generelle retningslinier for, hvornår der kan forventes tilladelse efter lovens § 18b, f.eks. til ubevoksede arealer, naturlig succession, gamle driftsformer og urørt skov med henblik på at fremme god og flersidig skovdrift.

Bestemmelsen kan også anvendes til at fastsætte kriterier for udvælgelse af bevaringsværdige egekrat m.m.

Af hensyn til retssikkerheden bør sådanne retningslinier fastsættes ved bekendtgørelser, der har været i offentlig høring.

Endvidere forudsættes det, at der foreligger en indstilling om bekendtgørelsen fra Skovrådet til ministeren, jfr. § 42. For § 15 og § 17, stk. 1, gælder, at der bør foreligge en enig indstilling fra Skovrådet.

Til nr. 3 (Kapitel 4 om fremme af god og flersidig skovdrift)

Til § 19

På baggrund af resultaterne fra den seneste skovtælling fra 1990 præsenteres indledningsvis en række karakteristiske hovedtræk vedrørende de danske skove og deres struktur.

Det skovbevoksede areal er på i alt ca. 417.000 ha. Omkring 65 pct. af det skovbevoksede areal er bevokset med nåletræ. Heraf findes 81 pct. i Jylland. Løvtræet tegner sig for 35 pct., hvoraf 57 pct. findes på Øerne. Bøgen er den mest udbredte løvtræart og udgør omkring 50 pct. af løvtræarealet, mens rødgran dominerer nåletræarealet, ligeledes med omkring 50 pct.

Baggrunden for at indføre en støtteordning til fremme af løvskov var, at løvskovsarealet i Danmark siden ca. 1930 har været i tilbagegang. Der redegøres nærmere herfor i bemærkningerne til §§ 19 og 20 i gældende lov. Her er endvidere beskrevet løvskovens betydning for den fremtidige produktion af træ og træprodukter, herunder for selvforsyning og beskæftigelse samt løvskovens betydning for friluftslivet og for naturgrundlaget.

Under den eksisterende ordning i skovloven til fremme af løvskov i eksisterende skove er der i årene 1990–95 givet tilsagn om tilskud for 94 mio. kr. Dette svarer til et løvskovareal på ca. 6.200 ha. Indtil videre er udbetalt 35 mio. kr. til iværksatte projekter.

Godt 45 pct. af det danske skovareal er privatejet. Herudover er den offentlige sektor, som i skovtællingen i 1990 dækker Skov- og Naturstyrelsen, amter og

kommuner, præsteembeder samt staten i øvrigt, en stor ejergruppe der tilsammen dækker godt 31 pct. af skovarealet. Herefter følger selskaber og foreninger, med knap 16 pct. af skovarealet. Fonde, stiftelser m.v., dækker godt 7 pct. og Det danske Hedeselskab tegner sig for knap 1 pct.

De danske skove er præget af et stort antal mindre driftsenheder (skovejendomme, landbrugsbedrifter med skov samt andre ejendomme med skov). I arealmæssig sammenhæng udgør de mange små driftsenheder imidlertid en mindre gruppe. Det fremgår af skovtællingen, at driftsenhederne under 50 ha udgør ca. 96 pct. af antallet, men kun 24 pct. af skovarealet. Således er 19.653 driftsenheder under 50 ha.

Fra den tidligere gennemførte skovtælling i 1976 til 1990 er antallet af driftsenheder faldet fra knap 26.000 til 20.563. Det er primært de mindre driftsenheder (under 20 ha), der har tegnet sig for faldet. Dette fald skyldes dels sammenlægninger af mindre landbrugsbedrifter med skov, og dels sammenlægninger af mindre skovejendomme til større enheder. Generelt skal udviklingen ses i lyset af den ændrede bedriftsstruktur for landbruget, da langt hovedparten af de mindre skovejendomme findes på bedrifter, hvor der både er land- og skovbrug, oftest med hovedvægten på landbruget.

Skovtællingen viser et svagt stigende produktionspotentiale ved stigende driftsstørrelse. Dette forhold viser, at større driftsenheder, der kan etablere en bedre skovopbygning samt et bedre skovklima, kan forøge og forbedre produktionen. Dette forhold understøttes sandsynligvis af, at de større skove kan bære en mere intensiv forstlig administration.

Hovedparten af skovarealet (ca. 90 pct.) har tilknyttet forstlig bistand under en eller anden form, mens kun ca. 10 pct. af arealet er uden forstlig bistand. Det er de små driftsenheder, der er uden forstlig administration. Således er de knap 46.000 ha uden forstlig administration fordelt på næsten 12.000 driftsenheder. Den vigtigste administrationsform er eget forstlig personale, der dækker 58 pct. af skovarealet. Forstlig bistand fra Det danske Hedeselskab udgør ca. 14 pct., og fra De Danske Skovdyrkerforeninger ca. 11 pct. For godt 7 pct. af skovarealet anvendes anden form for forstlig bistand.

Det er intentionen med de i § 19 foreslåede virkemidler, at fremme god og flersidig skovdrift. Virkemidlerne er rådgivning og tilskud. Den særlige ejendoms- og ejerstruktur indenfor skovbruget taler for at opretholde en skovbrugsfaglig rådgivning rettet især mod ejere af de mange små skovejendomme. Ligeledes er det i særlige situationer fortsat hensigtsmæssigt at fremme god og flersidig skovdrift gennem tilskud.